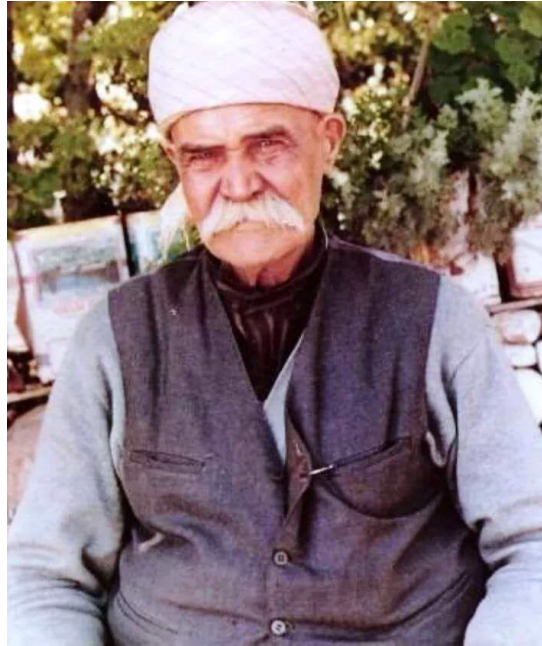




Bergama dan **Hüseyin Gider** Anlatıyor

Hasan Babayı çocukluğumdanberi tanıyorum.Dedelerimiz tanışıyorlar.Bizim dedelerimiz de Hasan Babanın babaları da At arabası imal ediyor ve tamiri yapıyorlar.Hasan Babanın amca oğullarından Mesut Pilpil ve ben çok içki içerdik.Mesut ile o kadar çok ilgilendi ki, O'na uzun süreden sonra içkiyi bıraktırdı.



Hasan Baba dedemin yanına gelirdi.Ben ve Babam o sıralar içki içerdik.Harırılıyorum, Dedemle Hasan Baba bizim evde zikir yaparlardı.Rahmetli dedeme Arabacı Kara Ali diye hitap ederlerdi.Bizim aile Bergama'nın yerli ailelerindendir. Annem Arnavutluktan, Babaannem de Adalı derler oradan gelmedir.

İçki içtiğim zamanlarda Dedem bana “ Oğlum, Seni Birisine emanet edecem ama daha çok gençsin.Üstelik adın da çok kıymetli birinin adını (Hz.Hüseyin'i kastediyor) taşıyorsun. İçkiyi bırak, Seni birine teslim edecem, henüz teslim etmiyorum. Biraz daha yaşa bakalım” diyordu.Epey zaman sonra Emniyette polis olan bir arkadaşım vardı,çok iyi anlaşıyorduk. Recep ayının olduğu bir zamanda beraberiz. Bana içkiyi bırakmam için çok üstüme geldi.3 aylardan bahsetti, Allah'tan bahsetti. O gün O'na o masada söz verdim ve masada Alkolü bıraktım.Eve gittim, 2 rekat namaz kıldım.Ellerimi açtım, Allah'ıma yalvardım.Tövbe

ettim.”Ne olur, bana güç-kuvvet ver Allahım, Bana bir daha içki içtirme Allahım” diye içten yalvardım. Etraftan Damar tıkanıklığı hastalığı için bana İçki içmeyi önerenler vardı. .O gece duamda “Allahım ne olur bana bunu şifa olsun diye bile bir daha tekrar içtirme” dedim. Benim içki içtiğim bu zamanlarda Hasan Babama gittiğimde “Git temizlen de gel kahpe Pezevenk” demişti.



Aradan gene epey zaman geçti ben artık içki içmiyorum.Bir gün yine Hasan Babama ziyarete gittim.Bana hitaben “Deli Pezevenk, temizlenmişsin. Gel bakalım gel” dedi.Bana “ Sen benim has oğlumsun” derdi.Ben dergaha sık sık gitmeye başladım.Hasan Babam bana görevler verirdi.Ben onları yapardım. Ben parasını alamayan insanların paralarını takip ederdim.Hasan Babamın dergahta yapmamı istediği işleri yapardım.

O sıralar, Tv’ci diye birisi vardı.Hasan Babamı öğrencisiydi.Erkenden erip, evliya olmak istiyordu. Hasan Babam O’na “Biraz bekle, az kaldı, “ dedi.Fakat O dinlemedi. Hatta o sıralar, herhalde kendini çok yükseldiğini inanmaya ve etrafını inanadırmaya başlamış olmalı ki, Molla Amca bile Hasan Baba’yı terk edip O’nun tarafın da olmaya yeltendiler.Adam kendini astı.Molla Amca sonra çok pişman oldu. Bir daha asla Hasan Baba’nın yanından hiç ayrılmadı.

Hasan Baba, Rahmetli bir gün “ Yarın işin var mı?” diye bana sordu. Ben “yok” dedim. “Bornova’ya sünnet cemiyetine gidelim.Sen de şoförümüz ol” dedi. Bana kitaplıktan davetiyeyi elime verdi.Ben o’nu kaybetmiyeyim, diye tekrar kitaplığın olduğu yere geri bıraktım. Sünnet , İzmir’in Özkankız’ adlı bir beldesinde olacaktı. Ben hazırlığımı yapmak üzere doğruca, yakın arkadaşım Mehmet’e gittim. Onunla sünnete gidecektik.O’nu razı ettim.Ertesi gün O’nu aldım. Geç kalmıyalım diye Alelacele arabaya bindik. 4 kişi, Hasan Baba, Molla amca(sünnetçiydi),Mehmet ve ben yola çıktık.Yeni Şakran’ ilçesine yaklaşıyorduk ki birden aklıma Davetiyeyi yanımıza almadığım aklıma geldi.Bunu Hasan Babama söyleyecem ama çekiniyorum.Sonunda söyledim.Bana “Hadi yürü, yürü bakalım. Yapacak bişi yok, Sora sora buluruz elbet”dedi.Neyse izmir’in içine girmeye başladık.Tam ben nerden gidecez diye içimden geçiriyorum.Bana sağ dön, ileri yürü, karşıya geç, diye diye sanki Hasan Babanın yönettiği bir Novigasyon aleti varmış gibi biz uzun süreden sonra hiç yanılmadan sünnet yerini bulduk.Sünnet sahipleri bizi karşıladılar. Bize gereken ilgiyi gösterdiler.Bir odaya aldılar.Odada 4 kişiyiz.İzmir’de malum her türden insanlar var.İçlerinde

kısa etekli, çıplak giyinenler de var.Edepli olanlar da var. Ben içimden bu açık saçık edepsizlere kızıyorum. Üzülüyorum, Hasan Babam gibi bir kişinin karşısında bunlar olurmu? Diye düşünüyorum.Bir ara Hasan Babamla göz göze geldik.İçimden geçenleri okumuş olmalı ki , Bana dönerek “ Oğlum burası cenaze evi değil, meşrebin biraz geniş olsun” diye bana bağırdı.



Sünnet ten sonra bana “Şimdi doğruca Manisa’daki Şekerci Baba’ye uğra bir ziyaret et, selamımı söyle” dedi.Mehmet le biz kalktık.Manisa’ya gideceiz,İzmirden çıkana kadar hemen hemen 50 kişiye sora sora, İzmir’in dışına çıkabildik. Doğruca Manisa’ya gittik.Şekerci Baba’yi bulduk.Şekerci Baba ‘da prostat hastalığı var elini öptük, Hasan Babamın selamını ilettik.Bizi oturttu, müritlerinden birisi bizim için kavun kestirdi.Ben kavunu hem kendim yiyorum, hemde Şekerci Baba’ya yediriyorum. Ağzının kenarından kavun suları akıyor, ben siliyorum, temizliyorum. 3-5 parça yedikten sonra Şekerci Baba bana “ Sen ye” dedi. Sonra Kolumdan asıldı, benim kollarımı sıvazlıyor.Onları seviyordu.Bana öğütler verdi.Ama onları size söyleyemem.

Gözlerine baktım.Müthişti.Çakmak, çakmak ,şimşek gibiydi.Zor baktım.Neyse biz ziyaretimizi bitirip Bergama’ya döndük.Hemen Hasan Baba’ya gidip Şekerci Baba’nın selamını söylemeye gittik. O bizden önce Bergama’daydı.Sordum nasıl geldin? Diye Napacan? Geldim işte dedi..” Bana”Şekerci Baba’nın Selamını aldım, aldım evlat” dedi. Şekerci Baba sevdi mi? Diye sordu.Ben de sevdiğini söyledim.Hadi bakalım şimdi verdiğimiz görevleri yapmaya devam dedi.

Başka bir zaman, Hasan Baba bizi, Mehmet le beni İzmir garındaki İsmail Dede’ye gönderdi.Eski garajda duruyordu.Selam sabah tan sonraİsmail Dede benim kolumdan tuttu “Gel buraya “ dedi”. Bak bu minarenin Ay kısmı var değilmi? Dedi. Niye yıldızını koymamışlar bakayım?” diye sordu.Düşündüm, taşındım bir şey çıkartamadım.Sonra bana dönerek dedi ki; “Kuran-ı Kerimi duvara astınız, okumuyorsunuz” Minareye bak bakalım neye benziyor? Apollo 11 ‘e benziyor. Yıldızın olmaması nedir biliyormusun? Yıldızlara çıkılmayacak, Ay’a çıkılacak demek istiyor” dedi.Enteresandı.İsmail Baba herkesten para almaz, alsa da parayı halk için kullanılan temizlik malzemelerine harcarmış.



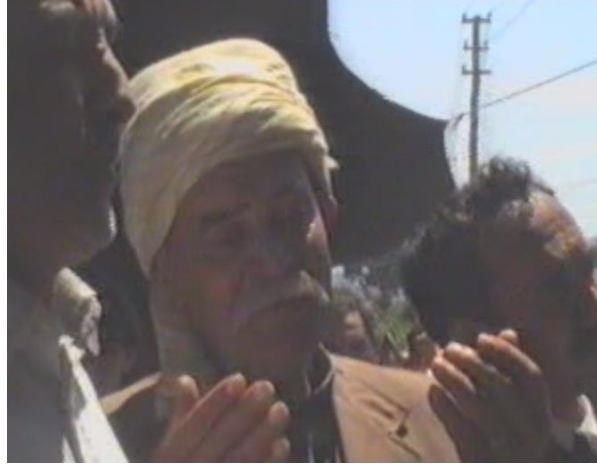
Yine bir zaman Balıkesir'den 3 kişi Hasan Baba'yı ziyarete gelmiş.Bana “ Çık dışarı misafirleri karşıla dedi.ben çıktım, karşıladım, onları içeriye aldım.Divana oturdular.İçlerinde ilk defa Hasan Babayı ziyaret eden var. Dikkatli rontgen çeker gibi etrafı izliyor.Hasan Baba bana “Çık dışarı havayı değiştir” evlat dedi.Ben kolonya getirdim.Kolonya döktüm.Çay yaptım.Çay verdim.Bana tekrar “ Çık dışarı Lokum getirmişler, onları getir dağıt” dedi. Ben baktım Lokum bir bütün şeklinde napayım? Lokumu kesip parçalayayım mı? Parçalamamayım mı? Düşünüyorum. Bana Hasan Babam içerden bağıyor. “Sen Usta Maymunsun Dilediğin gibi yap” Evlat diyor.”Deden yemez oğlum” diyor. O yeni gelen de Hasan Baba'yı izliyor.Lokumu onlar almışlar ya ! Bana niçin öyle söylediğini kafasında evirip çeviriyor.

Şu an Hasan Baba'nın gömülü olduğu mezar yerini Mehmet le biz aldık.Mehmet hakkını Molla amca öldüğü zaman, “Molla amcaya verdim, oraya gömebilirsiniz “ dedi.

Hasan Babam bana “Sana çekici işini kuracaz evlat” dedi. Gerçekten uzun zaman geçmeden Çekici işine girdik.Allah bir yardım etti, öyle paralar kazanıyorum ki, benden sonra bu çekici işine girenlerin çoğu iflas etti.ben haal o işi yapıyorum.

Bergama 'da çok zengin birisi var.Zenginliği de biraz mafyavari işlerle olmuş.Arabasını çarpmışlar.Tanışıyoruz, Aramız da çok iyi bana “Pazartesi arabayı sana gönderiyorum. Kaporta, boya, ne lazım gelirse yaptır. Bedeli neyse ödiyeceğim “ dedi. Biz ne gerekiyorsa yaptık. Biraz bekledik borcunu ödeyecek diye, adam ödemiyor. Gittim ayağına, “boyacı, kaportacı para istiyor şu borcunuzu bir ödeyin” dedim. Adam bana “ne borcu? Benim sana borcum , morcum yok” dedi. Beynimden vurulmuşa döndüm. Adamı öldürmeye karar verdim. Silah arıyorum. Urfalı bir tanıdık Arkadaştan Keleş marka silah var mı dedim. O da evet var dedi. Haftaya gelir vereyim dedi.Dediği gün Keleşi ondan almaya gittim Adam yüzüme karşı “ Ne keleş? Ben sana öyle bir marka silah verceğime dair söz vermedim” dedi. Hayda çıktım dışarı ? Delireceğim. Orda bir kahveye oturdum.Na'pacağımı düşünüyorum. Tam karşımda bir sarı taksi durdu.İçinden Hasan Babam çıktı. “Koca Pezevenk ne düşünüp duruyorsun Oğlum bizimle uğraşanlar zehir yalar geberir giderler Sabırlı ol bakalım” dedi. Beni aldı, götürdü.teskin etti. Nitekim çok uzun sürmedi. O şahıs bütün malını, mülkünü, varlığını kaybetti. Benden bir dilim ekmek istiyecek hale düştü.Hasan Babama gitti, özür diledi, ama Hasan Baba ona güle güle deyip onu gönderdi.Yardım etmedi.

Hasan Babam dan büyük olarak Hakkı Dedem,İsmail Dedem,Tevfik Dedem vardı.Bunlar da Allah dostlarıydı.Benim babamın adı Turan'dı. Çok hastalanmıştı.Doktorlara götürdük.



Ciğerleri bitmiş bunun dediler. Yahudi bir doktor vardı.Babama kısa bir ömür biçmiş. Moraller bozuk, rahmetli Hakkı dedem “getirirn bakayım hastayı” diyor.”Eline tükürük alıyor, diline sürüyor.hadi geçmiş olsun” diyor. Aradan fazla zaman geçmiyor.Tekrar Yahudi doktora götürüyorlar.O zamanlar ayna ile bakma vardı.Yahudi doktor “Siz buna ne yaptınız?” diyor.”Ciğerler taptaze olmuş? İnanamadım diyor. Bizimkiler de Onu Koca Doktor iyileştirdi diyorlar. Hasan Babam babama Gazi derdi.